

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“

виносить: в Австрії:
 за цілий рік 24 К
 за пів року 12 К
 за четверть року 6 К
 за місяць 2 К

За границею:

за цілий рік: зі щоденною висилкою 7 доларів або 14 рублів;
 в висилкою двічі в тижні 6 доларів або 12 рублів; в висилкою що суботи 5 доларів або 10 рублів.
 Площадне число по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Кonto почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

Християнсько-сусільний днівник.

„Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милості і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска“. — З Русланових псальмів М. Шашкевича.

Нова хмаря.

Привікли ми дивити ся на Росію, як на велику державу автократичну з всесильним царем-самодержцем, з безчисленною армією: війска, чиновників, шпигувів, як на грізну чорну хмару, котра висить над нашою головою і кождою хвилиною може засипати нас близкавицями зброй, градом куль, тучею знищень. Гі зазаспокоєний голод підбоїв, єї жадоба землі, єї охота володіння, пригадують нам часи Аттилі і Бату-хана і тривожать безпастанно культурну Європу.

З такою Росією має діло європейська політика й дипломатія, котра на жаль не бачить другої, ще грізнішої сили в тій величезній державі, а саме російського націоналізму. Збудив ся він з довгого сву, під час війн Наполеонівських, кріпився в кампанії кримській, перебував переселені під час японської війни і революції, а тепер розвинувся до неімовірних розмірів. Пуришкевич, Бобрінський, Гелідор, всі Савенки і Меншикови, се тілько маленькі громозводи, через котрі виладовує, ся хвилево, та величезна, темна грізна сила російського націоналізму, котра обхоплює чим раз ширше і глибше організм великої съєвової держави.

Поміж старою, царською Росією, а поміж тою новою, національною, стоять православні духовенство, темне, фанатичне, крайно вороже європейській культурі і поступові. З кличем „за царя і вітчизну“ — підганяє оно широкі народні верстви до борби з іннородцями, з Австрією, з Європою, з цілим съєвітом.

Між Росією державною, а Європою, крім хитрої дипломатії стояла російська наука, література і штука і треба її се признасти, она достойно піддержувала тій марі взаємини і стреміла всіма силами до спільнога ділания для добра людей і поступу.

Але останніми часами Пуришкевич за-кличав Толстого і навіть цар покинув традиції Петра Великого і Катерини, котрі все ж таки оглядалися на Європу і на її придбання, а принявши поміж найвищими ордерами відзнаку „істинно-руську“.

Допустив до себе знахорів і ворожбіток і винові ся німбом забобону.

Росію державну з Александрівської доби представляє Сазонов, нову, національно-чорносотенну видно в погромах, зборах, в пресі, а передовсім в тім грізном гарканю чорної товпи, котра на ланці державності бішено кидає собою на всі боки, бажаючи одного — крові. Є ще третя Росія, найслабша, дуже слаба під теперішньою хвиллю, але она зарита глибоко, під землею.

З тою першою з державною Росією, має діло дипломатія. Проти неї стоїть армія, може менша від російської, але съєвомійща і лучше осмотрена. Се справа, котра нас о стілько обходить, о скілько дзвомо рекруті і ухвалюємо військові кредити, а на сторожі наших інтересів в тім напрямі стоять наші послі. Натомість богато небезпечніша для нас та друга Росія — та чорна грізна філя російського націоналізму, котрій суне на нас, як колись Монголія. А незабуваймо, що на самім чолі той чорної небезпеки йде православний піп, той самий, що є духовним вітцем на Україні.

Се хвиля, котра відпадає у взаєминах польсько-російських а на котру ми повинні звернути особливу увагу. Ту не ходить ви-ключно о ріжницю догми й устрою церковного, ту йде о щось третього — о борбу двох съєвітів. Тому ж тає положене дуже небезпечне і нам не вільно єго легковажити до тієї міри. Нам не вільно кивати легкодушно рукою на православну агітацію в Галичині, і дивити ся на неї, як на звичайну релігійну борбу, над котрою „поступовим людям не слід навіть спиняти ся.“

Бо так само, як з початком XIII. віку йшли на Руслан монгольські діди і штукарі, а в слід за ними прийшла орда, так тепер йдуть, як авангарда російського націоналізму отсі війські агітатори православні, між котрими на сором і не знаю навіть на що, є навіть католицькі съєянники.

Що наші предки з XIII. віку легковажили собі зайдів з далекого сходу, се можна виправдити, бо они не знали їх місця, але не можна виправдати нашої байдужності, бо ми дуже добре знаємо хто се отсі війські господинове з під знамени Бобрінського.

З агресивністю державної Росії зведі бій наша державна дипломатія, а коли ж она не рішить, то армія, але той величезної національної навали, котра останніми часами готовить ся до нападу на Європу, не спинять зажавані багнети. І її на стрічку повинна вийти рівна сила — съєвомість національна тих народів, що їх доля поставила на порозі між Європою й Азією. Ми повинні в будучині сповінити те саме діло, що сповіняли колись в XIII. віці, хоронячи Європу перед першим і

найсильнішим напором азійської навали, повинні бути живим, охоронним валом європейської культури.

Здавало би ся, що Європа сама повинна би о сей вал склувати ся, повинна би его скріпляти і збогачувати у всій здобутки європейського поступу. Тимчасом оно так не є. Німеччина занадто вірить своїй власній мілітарії силі і не тілько не скріпляє Поляків, але рада їх ослабити. Австрія вправді поступає з Поляками інакше, она — треба се призвати — дуже дਬає о них і хоче в них мати не слабого ворога, а сильного союзника, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те супроти австрійських Українців поводить ся не так то печально і відмовляє їм неодного, не тілько на їхню втрату, але й на свою власну некористь. Проти затій державної Росії вистануть фортеці, шанці, бастини, але проти навали російського націоналізму, але за те суп

а з минувшою не хочуть нічого навчити ся, лише для добра поступу, в ім'я справедливості і для власного, добре зрозумілого інтересу, найнегайно сповнить свій обов'язок супроти українського народу.

Тої справи не вільно ані легковажити, ані проволікати.

Промова буковинсько-руського делегата

Д-ра Смаля Стоцького

в австрійській делегації 15. жовтня с. р.

(Дальше).

З тим вжеє ся тісно се, на що позволяє собі тепер звернути бачність війскової управи а іменно, щобі відповідно постановам регуляміну (І. части) що до належної почесті для ріжних ісповідань, війскова управа сама передовсім заявляла потребу почесть, а іменно тим способом, щобі рівно уважала війскове духовенство ріжних ісповідань. Греко-орієнタルне і греко-католицьке духовенство на жаль все ще уважають чимсь менше вартим. Се проявляє ся там, що коли римско-католицьке духовенство заступлене в усіх рангах кляс, для греко-орієنタルного і греко-католицького духовенства досі неможливо посунутися поза VIII. рангу кляси. Можу припустити, що се ве в дусі теперішньої війскової управи, а лише останком давніх часів. Сподіваю ся також що в будучині не будемо потрібувати жалувати ся, тим менше що я для усунення сего увопідження (бож се певно всі відчувають увопідженням ісповідання і обряду), не богато вимагаю. Системизованем по одній посаді для греко-католицького і греко-орієنタルного духовенства в VII. ранзі кляси можна сему зарадити.

Також яскраво недостаточне плекане здоров'я в армії спонукує мене до деяких заміток. Особливо дивне, що грузлавкові не дуги в армії так численні. Здоров'я жовнірів се вайдороже добро армії, тому плекане здоров'я вимагає особливої дбальності. Сподіваємо ся по війсковій управі, що некористні обставини як найкоршче повправлять ся.

Заведене науки хліборобського господарства у війску зробить певно добрій вплив,

ше, і нема звідки взяти. По інших наших гімназіях також не лішше. Хтож тому вине?

Молодіж займає ся політикою вже більше, як десять років, декотрі наші професори зовсім не вчать, тілько також політикують, до того тяжко бідним студентам прожити у Львові і дивувати ся, що нема съвіжих учительів навіть на державні посади!

До того тепер дуже часто навіть корисніше служити в приватних гімназіях, бо і платяті красше і служить ся у своїй школі, коли школа має право прилюдності, то й літа служби числять ся, — так не диво, що й сі учительі, коли могли би служити в державних школах, відпадають на приватні.

Все те виснє, а кому не звісне, сей довідає ся про се в часті з 240-ого ч. „Діла“, і мимо того, як у проповіді сказано, ніхто не винен, тілько невістка винна. Национальні демократи можуть нагрішити по самі уха, — а покутувати за се має або управитель в Самборі, або два члени ради шкільної (Боже борони, не всі чотири!), або вважалі хтось інший.

Така домашна війна з такими „культурними“ дописцями, як самбірський, певно до добра не доведе.

Не лише наших професорів мало, нас вважалі інтелігентів занадто мало. Всі на один лад навіть у дрібницях думати не можемо і ніколи не будемо. Треба би у себе посполу деякі відмінні думки стерпіти, а коли вже „воввати“, то розумно переконувати, а не чорнити. Тимчасом у нас ще далеко до того...

Переглядаєш ще дещо в часописі і відкладаєш на бік. Тяжко жити на съвіті — тай годі! Homo homini lupus est.

а вважалі хліборобські потреби заслугують в міністерстві війни на найбільшу бачність. Хлібороби достарчають війску найліпших жовнірів, коли взяті з корінного живла зуміють, рідну землю, добро і майно берегти і боронити.

Те саме можу сказати про курси для неграмотних, коли особливо у нас на ході все ще потрібні. Тіші ся, що дел Герман, того самого домагав ся, бож грамотний жовнір все ліпший як неписьменний. Сего вимагає справа війскова.

До тих загальних заміток бажав би я як буковинський делегат додати просбю, щобі міста Серет і Сучава дістали хоч би малу залогу, бо о се добродійство давно просять.

Сим міг би я закінчити заявю виразною, що як делегат Буковини буду голосувати за війсковим бюджетом і резолюціями комісії. Однак у моїм внутрішньому відкриваю ще другу душу — Українця — уживаю навмисне слово для означення нашої народності, бо часто уживаю в німецькім назва „Ruthene“ дав привід часто до двозначності, бо під тим криють ся нераз і закалтурені москвиці. Ся моя українська душа здіргає ся всею силою голосувати за війсковими предлогами.

Певно, що як Українець вважу всі надії нашої народності в съвітлостю достойної Габсбурзької династії, которую вважаю правовитою спадкоємницею корони Романовичів, володарів totius Russiae minoris. Так само лучу ся надії в могучості і силою Австро-Угорської монархії, з воїнською справою австро-Угорської армії. Також доля моїх народних братів на Буковині не спонукала би мене голосувати проти предлог, бо маємо взагалі прихильну і в народнім згляді неупереджену управу. Мимо всего того трудно мені се, коли маю на очі положене української народності як цілості в Австро-Угорській монархії. Причини сего кождому, хто лише трохи обізнаний в нашою внутрішньою політикою, так зрозумілі, що не потребую їх наводити. Коли ж я мимо сего перемагаю себе і голосую як Українець за війсковим бюджетом, то для мене міродається отсів поводи:

Бачу тепер вашу монархію в потребі, пригнобленою і в небезпеці. В такій хвилі не хочу виступати в жалобами. Навпаки, думаю, що послужу вайкрасче також нашій питомої національний справі, тісно звязаній з Австро-Угорською, що війскові управи признаю засоби конечно потрібні для охорони монархії.

Я не в дипломат і не знаю тої мови, щобі закривати свої думки. Тому говорю зовсім щиро, що споглядаю з великою зневірою в будучину. Певно, що ми всі, також і наша дипломатія, а найбільше наш найдостойніший монарх, бажаємо мира. Теперішня сесія делегації не в нічо іншого, як велика торжественна заява і демонстрація за миром. Але й найпобожніший чоловік не може жити в мірі, наколи не подобає ся лихому судіві.

Поважна небезпека грозить нам з багатьох сторін. Грозу на полудні обговорено основно, а ледво натякнено про грозу на північнім сході. Хочу вірити заяві росийського міністра заграницьких справ, що т.зв. пробна мобілізація скінчена а резервістів розпущено, хоч інші вісти з надграниччя кажуть що іншого. З другого боку се загальню відомо, що побіч властивого правительства є ще побічне правительство, звичайно о много сильніші, як само правительство.

Знамо добре, що навіть сам цар не багато може проти того вдійти. Так же хотів він війни в Японією, а війна вибула проти його волі. Чи не бачимо тепер, як тепер веде ся в Росії агітація? Не хочу заключувати міра і підбурювати, бо запевняю рішучо і торжественно, що нам Українцям, — і то не тільки нам в Австро-Угорській на граници Росії, але й тим закордонним, що в 30 мільйонів заселюють Україну, потреба міра і добrego порозуміння з Росією, бо на случай запутанини ніхто не потерпів би так, як ми. Добро! злагоди між Австро-Угорською і Росією, коли она дійсно буде, як ніколи не заколотив, але не хочу та-

кох заманювати ся. На мій внутрішній погляд мають ся справи так: називає ся се Балкан і Туреччина, а є в дійсності Росія і Австро-Угорська.

Роками цілими в найбільші мірозданні і впливові днівникарстві росийським ведуть найзаязьтишу боротьбу проти Австро-Угорської. Жадоби і навзводи на Балкані се не одинока причина розладу між Росією і Австро-Угорською. Якже часто там на терпеливім папері переводили вже поділ Австро-Угорської після візірів Польщі! Єще інші причини навзводів, як на Балкані, Пансловітічна Росія бачить в Австро-Угорської найгрізнейшого суперника, що спиняє „здиніти“ всіх Словян, значить покорити їх єї в ладі. Росія о много скорше як Австро-Угорська зможе, що Австро-Угорська властиво в переважно словянською державою і що довкола Австро-Угорської громадять ся всі менші але культурно дуже розвинені народності словянські. Несвідомо отже перечеркує Австро-Угорська росийські наміри. А коли Австро-Угорська дійшла до съвідомості сего, тоді, як думають в Росії, могла бы стати вебезпечною самії Росії.

На всякий спосіб закоріні сі суперництва о много глибше і від них треба виходити при оцінюванні напрямів австро-Угорської політики, як внутрішньої, так також заграницької. Се нічого не поможе, з сими справами, з сими думками повинні кермуючи державники Австро-Угорської освоїти ся і погодити і від сего, які они займуть становище, буде зависиме, чи стануть вести добру чи лиху політику австро-Угорську.

Природний склад Австро-Угорської вважалі найкорисніший. Многі пильні, заподадливі, о найвисші добра умової і матеріальної культури дбалі народності звідніє посеред себе монархія. Могла она безпорно притягти до себе всі малі съсдини народності, що глядять дійсно захиству, коли — так, коли!

Не перечу, що наша монархія від половини минулого століття зробила великий поступ у внутрішній політиці. Від абсолютизму дійшли ми аж до народного парламенту. Але кілько то ще недостає нам до справді уладжених відносин, до того ідеалу, который ми повинні осягнути, до розвязки найкрасшого питання людства: бути державою зложеною з дуже ріжнородних, але мимо того зовсім вдоволеніх народностей!

Нашому теперішньому внутрішньому неладові відповідає також наша заграницька політика, а вороги вихісновують нашу немічелькою звично і сильно. Булів дивно, коли сего не робили. Наслідком наших внутрішніх відносин маємо на многих місцях нашої монархії точки minoris resistentiae. Про деякі вже тут говорено.

На одні тут ще ве порушену хочу звернути бачність, бо ся точка в сій хвилі вельми загрожена. Роблю се також тому, бо здає ся, що ніхто сего добре не бачить, бо про явища з тим звязані навіть в делегаціях висловлювали дел. Крамарж і Кльофач зовсім переворотні погляди. Міністер загр. справ не бачить сего, бо его очі звернені лише на зверх, а міністер внутр. справ також не бачить, бо весь рух відбувається вправді внутр., але походить з заграниці. Лише військова управа здає ся має найбільш відкриті очі на сей рух, а сим пояснює ся, для чого я сю справу при предметі поставлені на днівнім порядку обговорюю, але кажуть, що она не повинна займати ся політикою. Однак військова управа, се ще все одно дійсно спільне в нашій монархії, а се вже само в найвисокою політичною думкою в Австро-Угорській. Лише так можна пояснити, що у нас терплять такі відносини, коли величко шкідні повазі і достоїнству монархії і так дуже нагадують відносини в Польщі перед її поділом.

(Конець буде).

З державної ради.

На вчерашнім засіданні палати послів в дальшім ході бюджетової розправи прем'єр-міністр Гуммер (нім. рад.) і Гер (всінім.).

Пос. Евг. Левицкий заявив, що

вже з огляду на заграницьче положене в коначною річю заспокоєні домагань пограничних народів. Австро-Угорське правительство не робить нічого проти агітації, яку веде в Галичині Росія. Русини остають дальнє під польською опікою.

Пос. Крамарж заявив ся за як найкорисною угодою між народами. Условиною полагоди реформи фінансів є управильнені відносини в палаті, які залежать знова від успіху угоди в Чехах і в Галичині.

Виключеною річию, щобі по побіді балканських народів можна було відобрести побідникам їх добичу. Головно від Австро-Угорської залежить нині європейський мир. Фалшивий крок монархії міг би спричинити європейську війну. Існі змінить ся відносини на Балкані, тоді наступить новий розвій торговлі і господарства. Треба дбати про се, що монархія при тім самім розвою мала рішаючий вплив, конечним отже є вести справедливу політику.

На тім перервано розправу і замкнено засідання; слідує у вторник.

Просимо домагати ся „Руслан“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і приєднувати нам нових передплатників в кругах своїх знакомих.

Війна на Балкані.

Погром Турків під Кіркілессою.

W. Allg. Ztg. одержав з Царгородом слідуючу депешу: Битва під Кіркілессою була формальним погромом турецкої армії. Показало ся, що серед турецького війська нема запалу і посвята. Надій військових кругів, колі розбігли та багато ваги прикладали до витревалості і посвята турецьких жовнірів, гірко завели. Турецькі жовніри не були навіть належно зодягнені, а не стало їм також амуніції. Піддавали ся они Болгарам зовсім без потреби, полищаючи армати і хоругви на полі бою. Турки цофали ся перед як найгірших умов.

Loc. Anzeiger доносить, що під Кіркілессою боров ся повний турецького корпусу, який зовсім розвіто. Коло Кіркілесса і Адрианополя втратили Турки около 16.000 жовнірів.

„Polit. Correspond.“ дізнає ся з Софії, що овлада кріпості Кіркілесса мусить уважати ся як велику побіду Болгар. По дотеперішнім перебігу війни треба надіяти ся, що війна з Туреччиною небавком покінчить ся — очевидно розгромом Туреччини.

Воєнний дописець, який перебув бурску війну і сповняв

цю біля Буюк Дербент на північний схід від Кіркілесі і зударився з турецкою армією коло Деміркей, другий старається обступити становища на захід від Адриянополя. Дводневна канонада під Адриянополем була так оглушаюча, що влади усунули з Адриянополя женихин, дітей і старців.

В окрузі Развог здобули Болгари околицю над горішнім бігом Мести. В околиці Мегомія знесли они цілій полк турецкої піхоти. В Мегомії турецкий баталіон піддався вночі з 23 на 24. с. м. Печово (30 км. на захід від Красного) в руках Болгарів.

Болгарська Агенція оповіщує: Положені під Адриянополем в незмінене. В борбі біля Юрашали Турки около 300 вбитих. Болгари взяли в полон 500 жовнірів, а здобули 3 гармати і 12 возів з амуніцією. В Кірджалі здобули Болгари міліон набоїв, 40 скринь з гранатами, 18.000 кг. муки, 60.000 кг. жита і 30.000 кг. ячменю.

"N. fr. Presse" доносить з Старої Загори, що Болгари заняли вже Невроков (на південний схід від Кресни).

Сербско-турецка війна.

Після урядового звіту битви під Кумановом розпочала ся вночі 23. с. м., тривала оноді цілий день аж до вечера. Турки мали 25.000 війска. Мимо їх сильного огню, сербська піхота пішла до атаку на багнети на турецкі насипи.

До борби на багнети приходило кількократно. Також сербська артилерія з величим поводженням брала участь в борбі і знищила 3 турецкі шадрони. Втрати обох сторін в велики. Турки втратили 5.000 людей. Наслідник престола, Олександер, руко водив битвою разом з своїм штабом в безпосередній близькості. Також король прибув на поле битви з шефом генерального штабу. Серед сербських добичів є 12 турецких гармат. Значіння битви під Кумановом є таке, що Скопле може бути тепер оборонюване турецкою артилерією лише з одного становища.

Дописець "Die Zeit" доносить з Білгороду, що битва під Кумановом розпочала ся ві вторник рано. По півдні панувала густа мрака, унеможливлююча розвинене боєвої лінії. Около півночі виконали Серби наступ на турецкі становища. Про вислід битви рішила сербська артилерія, яка показала ся о много ліпшою від турецкої. Турки цофнули ся в неладі о 12 кілометрів в глибину краю. Двох комендантів полку і кільканадцять висших офіцієрів вівало по сербській стороні. Число ранених Турків подають на поверх 5.000. Серби здобули 12 гармат.

Окремий дописець "N. Wiener Tagblatt" доносить, що сербська армія в Санджаку зближила ся до чорногорської армії на віддалі 8 кільometрів.

Префектом новоутвореного сербського повіту Новий Базар іменовано пенсіонованого підполковника Андрія Йовановича, про що повідомлено телеграфічно всіх префектів краю. У всіх здобутих областях введено сербські цивільні влади. Як урядово доносять з Пріштіни, вождь IV. армії військ до міста 23. с. м., повітаний населенем з одушевленням, промовляючи до нотаблів, заявив, що сербська армія буде шанувала свободу віроісповідання всіх без виніку і держати ся буде зasad рівноправності супротив кожної сербського підданого. Військо повітано окликами в честь короля Петра і Сербії.

Чорногорско-турецка війна.

Здобувши найважіші становища на горі Тарабош, перейшло чорногорське військо до атаку на турецкі становища. Над равом Турки, обезсилені безнастаними атаками, мусіли уступити в найвисокому становища і заняли низзі місця. Ген. Мартіновіч візвав ворога до здачі, бо Скутарі обступлене зі всіх сторін, тоді дальший пролив крові був біз по житку і грішний. Вісти про успіхи сербської, болгарської і грецької армії викликали між Чорногорцями величезний підем духа. З Подгориці доносять, що Чорногорці зближили ся на віддалі 2 кільометрів до Скутарі. Турки випали з кріпости, але мусіли небавом назад повернутися. З міста утекло богато мешканців до чорногорського табору. Здачі Скутарі вичікують в найближчих годинах.

Грецко-турецка війна.

Генерал Сапунакіс телеграфує з Арти (на альбансько-грецькій границі): Оноді ведено

борбу цілий день у провалі Кумонадес. Вночі Турки одержали значну підтримку і виконали атаку. Удалося ім відпerto dva з греків і баталіоні, які обсадили були провал і горбок Кіяффа. Борбувала цілу ніч. Коло Грібово (на північ від Арти) відпerto Turkiv з і всіх становищ з великими втратами. По нашій стороні впав поручник Рольпульсь і 3 жовніри, один поручник і 4 жовніри в ранені. Битва тривала вчора дільше. Турків полягло 70, число ранених не звісне. 10 Турків взято в полон.

З Серфідже доносять, що 600 турецких полонів переведено звідтам до Еляссони. Після донесення "Sabah-y" Греки євже на мості на Вістрії на північ від Серфідже.

Король Юрій з почетом відіхав вчера до Вольо, а звідси зеліницею до Лярісси, о після до Серфідже, куди перенесено головну грецьку квартиру.

НОВИНКИ.

Календар. В неділю: руско-кат.: Назарій і Пар.; римо-кат.: Сабіни муч. — В понеділок: руско-кат.: Лукиана; римо-кат.: Симеона і Тадея. — Ві вторник: руско-кат.: Льонгіана муч.; римо-кат.: Наркіза.

Похорони бл. п. Григорія Цеглинського. Вчера відбувся у Відні винес мощів бл. п. Гр. Цеглинського на зелінничий дворець. На дверці явилися міністри, предсідник палати послів Сильвестер, всі українські послі, польські послі з предс. Леом на чолі і велике число віденських Русинів. Прощаальну бесіду виголосив містопредсідник Романчук, після чого рушив поїзд з мощами до Перемишля.

Товариши і ученики Покійника оголошують таку відозву: "По причині смерти одного із найважливіших синів галицької України посла директора гімназіяльного і посла до Ради держави Григорія Цеглинського підписаний Комітет, зложений з товаришів і учеників Дорогого Покійника, просить всіх Товаришів і бувших учеників, щоби зложили добровільний даток на стипендию імені Покійника, якою буде управляти товариство "Просвіта" у Львові. Гроши просимо надсилати до Краєвого Союзу Кредитового на щади. кн. ч. 4.444. — Петро Огнівський, Сидір Громницький, др. Евген Озаркевич, Григорій Микетей.

Резигнація д-ра Смаль-Стоцького? "Siegnowitzer Allg. Zeitung" містить комунікат про резигнацію проф. д-ра Смаль-Стоцького з посолського мандату до бук. сойму і з уряду заступника кр. маршалка Буковини. На се ніхто не був приготований і всі просили зімнання, щоби проф. др. Стоцький цофнув свою резигнацію, не увінчалися успіхом.

Замінене "Українського Клубу" в Київі. Найшіні телеграми принесли сумну вістку, що в Києві замкнено "Український Клуб" (перед тим бібліотеку Клубу), немовля за переховування недозволених книжок. Росія сама під собою копає яму, коли съвідомо провокує захоронені Українці. Під винішну непевну хвилю ограблювані з найпримітивніших прав великого народу, мусить вітворити в тім народі відповідну ориєнтацію. Може й пожалує Росія, що слухала чорносотенців.

Поляки а міжнародне положене. На оно дішнім засіданію Кола польського, яке відбулося під проводом д-ра Лез і в присутності міністрів Залєского і Длугоша, ухвалено в справі низького міжнародного положення таку резолюцію: "Съвідомі наслідків, на які ниніша міжнародна криза, особливо, коли перекинула би ся на ширшу область, могла би наразити польський народ, коло польського остерігає польську суспільність перед походячою з поза народних кругів підбурюючою роботою і визиває земляків, щоби памятаючи на обов'язок солідарності з спільного поступування, оставили провід народної політики своїм законним представникам, що мають повне почуття обов'язку ненастаниного нагляду над ходом подій".

В тій самій справі ухвалив вчера клуб польських соціалістів таку резолюцію: "Як законні заступники польського народу висказуємо пересвідчене, що в можливім конфлікті Австро-Угорщини з Росією, котрого вибудується з зовсім з під наших впливів, всі сили польського народу повинні звернутися ся проти царата, який є непримірним і страшним гнобителем величезної більшості нашого народу. Осуджуючи ворожі польському

народові віймкові закони, приміновані до Поляків також в пруській державі, уважаємо однак, що жерело тих законів є нещасна перевага реакційного юнкерського живла в пруській політиці. Польський народ не тратить однак разом з північним народом надії, що новочасним живлам в Німеччині удасться усунути ту ворожу європейській цивілізації політику віймкових законів в Прусах. Не перед суджуючи становища, яке займає наша суспільність в польському королівстві, уважаємо своїм обов'язком освідомлене як найширших верств цілого польського народу про конечність заняття становища проти головного ворога Польщі: царату. Не ухильяємося від одвічальності, яку як праціні заступники народу беремо на себе в руку о визволене вітчизні і єсьмо пересвідчені, що зділість і політичний розум нашого народу охоронить его від всяких нерозсудних і доривочних кроків, які ослабили би силу Польщі супроти великих задач будучини".

Обі ці резолюції зробили в парламенті велике вражене.

Арештоване шпигуна. Краківська поліція арештувала в останніх дніх одного по дружім трех шпигунів. Останного арештовано в суботу. Єм около 50-літній Петро Врублевський. Прислав его до Галичини штаб бригади в Сандомірі в цілі військового шпигунства і слідження настрою "галицьких Росіян". При переведеню трусениці найдено у него аж надто вистарчує докази шпигунства, як готові вже звіти що до розміщення війска, переписку з штабом бригади в Сандомірі, посывідки одержування гонорару і т. ін. Супроти таких доказів Врублевський признає ся до вини. В Росії був він свого часу урядником окружного суду, відтак громадським писарем і губернським секретарем. Крім сего працював від довшого часу також в варшавській охрані, де займав ся також провокаторством. Признає ся, що займав ся шпигунством від кількох північних. Належить він до найвідоміших російських шпигувів. Его відставлено до вязниці карного суду.

Із словесного репертуару "істинно-руської культури". Як низько воало галицьке московські фольклор під морально-етичним зглядом, нехай засвідчить такий "руський" орган, як "Галичанин". Ідея "істинно-руських" публіцистів з "Галичанина" обертається кругом таких простацьких понять: "хулиганський листок", отвратительно і подло, поліцейський листок, преглузький і безодержательний, съциніческимъ хладнокровіємъ оплевываетъ (!), оподілься, виїкає клевета безсовістного и наглагою (!) лугна, смръчъ редактора хулиганського листка, послѣдній кретинъ (!), башка (!) сибірита, мракобѣсъ" і т. д. (в статті "Очередная клевета"). Лише подумати собі: в одній статті невеличкого форматом дневника стільки простацьких понять: "хулиганський листокъ, отвратительно і подло, поліцейський листокъ, преглузький і безодержательний, съциніческимъ хладнокровіємъ оплевываетъ (!), оподілься, виїкає клевета безсовістного и наглагою (!) лугна, смръчъ редактора хулиганського листка, послѣдній кретинъ (!), башка (!) сибірита, мракобѣсъ" і т. д. (в статті "Очередная клевета"). Лише подумати собі: в одній статті невеличкого форматом дневника стільки простацьких понять: (хочби й під адресою найлютішого ворога — в сім случаю власної посестри "Прикарпатської"). Хтож і подивується, що загально приймає ся пересвідчене, що "Галичанинъ" видав ся під моральною егдою Пуришкевича!

Холод, а небавом і голод запанують в Галичині: Більше чим половина картопель ще не викопаних, мерзне вже другу ніч в землі, а господарі обчислюють шкоду від ічеращого і низького морозу на міліони. Числити ся треба вже тепер в великою доріжне картопель, з упадком хову худоби і безрог.

За те отворяться широко ворота еміграції до Пруса і за море. Може би наші послані, організації тай інтелігенція, в першій мірі съвіщеньство подумали над способами ратунку для простолюдія, а також, при евентуальній переселенчій горячці, подбали, щоби наша рідна землиця осталася таки нащою.

З судової салі. Як ми вже згадували в попередніх числах, оноді по полуздні почав зізвавати другий обжалованій Абраам Гольдберг. Державна прокуратория обжаловує его що від ділаючи в обманчім порозумів з о. Порошиновичем заподіяв матеріальні шкоди Оссолінському і його жінці Марії, і що вихіднувуючи умову недугу Оссолінського, накинув ся ему на посередника і дорадника і виманював від пошкодованого і других осіб великих провізій, а вкінці довів О-го до банкроцтва. Обжалованій візняв, що на прослобу Ос-го і його жінки вступив до канцелярії пошкодованого у Львові. Дальше заявив Гольдберг, що не знає, про що його обжаловано, тому почав ставити ему питання предсідник Рибіцький. Обжалованій перечить, будьто би був

каснером в канцелярії Оссолінського, бо в тій канцелярії не було грошей. Побирає провізій уважає природною річию, бо він був посередником і не мав обов'язку працювати для чужого чоловіка даром. В дальших відповідях випирав ся обжалованій всіх закідів і заявив, що стратив не мало на особі Оссолінського. На питане прокуратора, коли обжалованій довідав ся про своє донесене до прокураторії, відповів, що його про се повідомив о. Порошинович і тоді оба пішли до ав. Гляватого, щоби заняв ся їх справою. Підписав також вексель на 5.000 К. як винагороду для д-ра Гляватого, мимо сего, що був не винним тому, бо оборонець сказав ему: "Хто запитав Іцка, яка в найбільша улиця у Львові, а сей відповів, що: "улиця Баторого", бо его батько пішов ще перед трома місяцями на прохід на ул. Баторого і досі не вернув". "Я — каже обжалованій — не хотів іти на такий прохід і тому волів дати вексель". На питання д-ра Вайца відповідав обжалованій, що жінка Ос-го говорила до него, що мусить з

Оповістки.

— Виклади Товариства ім. П. Могили в неділю 27. жовтня: у Львові др. Ст. Рудницкий: „Природні наукі а сучасна культура“. Саля „Рускої Бесіди“ (ул. Костюшка ч. 1, а, I. пов.); год. 5. поп. Вступ 10 і 20 сot.; — в Перешилі п. О. Лісикович: Географічне розміщене звіт“. Саля Руск. Інституту для дівчат; год. 4½ поп. Вступ 10 і 20 сot.; — в Стрию д. І. Труш: „Іван Франко і Василь Стефанік“. Саля „Сокола“ год. 6. по п. (Чистий дохід на ювілейний дар І. Франкові).

— З Товариства „Просьвіта“. Головний Відділ Товариства „Просьвіта“ подає до відома, що надзвичайні загальні збори Товариства в справі зміни статута відбудуться дні 14. листопада в салі „Народного Дому“. Початок зборів о год. 9:30. На дневнім порядку: 1) Відчитання протоколу в останніх загальних зборах. 2) Проект зміненого статута Товариства. 3) Внесення та інтерпеляції. Головний Відділ звертає увагу Вп. Членів Товариства, що проект зміненого статута в поміщений в „Письмі з Просьвіти“ ч. 8, яке висилається крім передплатників кожному по надісланню 30 сot. Передовсім Відділ Філій повинні основно обговорити зміну статута на одній із своїх засідань і через своїх відпоручників висказатися на загальних зборах. За Головний Відділ Товариства „Просьвіта“ у Львові: Іван Кивелюк, голова, др. Іван Брик, секретар.

— Краєва Рада шкільна затвердила в учительським званню з наданням титулу професора, дійсних учителів в середніх школах: др. О. Креца і З. Поляковского в гімн. в Золочеві, Евг. Мушинського в гімн. в Бродах і др. М. Гольдшляга в гімн. в Бережанах; іменувала майора І. Крупського верхомайстром в промисловій школі у Львові; іменувала заступника учителів в середніх школах: Мик. Бабіна в акад. гімн. у Львові, Яр. Глібовицького і З. Брандеса в IV. гімн. у Львові, Л. Баравського в філії гімн. в Стриї, о. А. Фукса і о. І. Вольського в гімн. в Саноці і С. Качоровського в IV. гімн. у Львові; іменувала в народних школах: Т. Гевку і О. Козловського учит. 6-кл. муж. шк. в Рогатині, М. Гусаковського учит. 6-кл. шк. в Жовкві, О. Уцюркевича учит. 5-кл. муж. шк. в Богородчанах, І. Белянова учит. 5-кл. шк. в Гусятині, З. Вонсовського учит. 5-кл. муж. шк. в Кнігинині-Гірці і Ф. Андришака учит. 5-кл. шк. в Бабині; управителями 2-кл. шкіл: Л. Гарматія в старій Могильниці, О. Гілевича в Завадові, Я. Кулю в Брициках, Ф. Зузака в Заршині, Б. Банаха в Соботні малій і В. Съвітальського в Росохачі; учителями 2-кл. шкіл: М. Банахову в Собожні малій, П. Гарматієву в Сварії Могильниці і О. Мадеїну в Будах; учителями (—льками) 1-кл. шкіл: О. Каміньского в Мадярках, І. Домбровського в Ратулові, О. Карванського в Постолові, О. Яворського в Маластаві і О. Крупу в Харчанівцях.

— Нові вибори до повітової ради в Снятині розписано: в групі сільських громад (12 членів) на 20. листопада. в групі міських громад (10 членів) на 22. листопада і в групі більших поселостей (4 члени) на 25. листопада.

— Стипендії. Намісництво надало опорожнені стипендії з наукового фонду, призначенні для молодежі української народності, в річних квотах по 210 К, почавши від шкільного року 1911/12 отсім студентам львівського університета: Волод. Целевичеві, студ. права, студентам філософії К. Пачовському і Мар. Соловці, та Авт. Кондратові і Ром. Стельмахові, студ. філософії краківського університета.

Телеграми

з дні 26. жовтня.

Царгород. Міністер війни Назім-паша виїхав до Адрианополя.

Серби заняли Пріштину і перервали злуку межі Мітровіцю а Скопле.

Становище турецкої армії коло Адрианополя поправилося. Щоденно прибуває там з Царгороду по 13.000 війска.

Коло Греків кипить завважтій бій межі Турків а Греками.

По вчерашній нараді міністрів міністер загораних справ відвідав англійського амбасадора.

Софія. Турецка армія з під Кіркіліссе пофася до Візи, переслідувана болгарською кіннотою.

Наспіла непотверджена вість, що Болгарія здобула форт Паша Бунар коло залізничного діврія в Адрианополі, та що частина Адрианополя горить.

Віден. Російський посол в Білгороді Гартвіг прибув тут і конферував в міністерстві загораних справ в справі розширення по війні сербської області. Одержав рішучу відповідь, що Австро-Угорщина ніколи не згодиться на сі пляни.

Лондон. „Evening Standard“ доносить з Царгорода: Греки висадили свої війська на Тенедос і облягають сей острів.

Берлін. „Berliner Tagblatt“ доносить з Варні: Вчера о 3. год. по пол. почалося зі сторони турецьких кораблів остріллювання Евксіногорода. З пристані відповідали на турецький огонь. Турецка флота відволила потім на північ.

Софія. (Бол. Аг.). Перед полуночю відбулося в приводі побіди богослужене, в місті незвичайний рух.

Софія. (Бол. Аг.). Король Фердинанд відвідав оноді в товаристві своїх синів полонінків з бую коло Адрианополя, перевезених до Старої Загори; король подав двом турецким офіціям руку і розмовляв з турецкими вояками. Офіціри і вояки дякували за добре поведіння з ними.

Царгород. (ТКБ). Дні 24. с. м. год. 11. вечором. Як зачувати на основі інформацій з військових ферел, становище Турків коло Кіркілісі значно поправилося.

Царгород. (ТКБ). Французька амбасада зробила оноді дуже енергічний крок у Порти проти її поступовання з Греками. Тим Грекам, що хочуть відійти, влади не дозволяють на се, іншіх приневолюють до війди. Около 50 Греків увязнено на передмістях Царгорода. Амбасада пригадала Порті, що силкою є ноти, приймаючи до відома оборону Греків в Туреччині Францію і Росію, Туреччина є обов'язана поводитися з Греками, як сего вимагає загально-європейське міжнародне право.

Царгород. (ТКБ). В околиці Кірківця і Адрианополя арештовано 20 Болгарів, при яких знайдено бомби. Наміряли они виконати ряд замахів в Адрианополі.

Царгород. (ТКБ). Днівники домагаються відведення всіх горожан балканських держав, з котрими Туреччина веде війну. Днівники доносять, що арештовано одного Болгарина і Серба, в хвилі, коли хотіли підложить велику бомбу під залізничний міст на шляху Смирна-Касаба.

Софія. (Бол. Аг.). Прибуло сюда близько 300 турецьких полонників.

Віден. „Die Zeit“ доносить, що в сербській армії находитися одна добровільчина дівчина Йовановичівна, яка в мужськім одязі бере участь у війні разом із своїм судженям.

Берлін. З Царгорода доносять, що російський амбасадор має заявити Порті, що російське правительство застерігає собі повну свободу дальнішої акції.

Лондон. (ТКБ). Бюро Райтера доносить: Супроти вижиданих рішаючих боїв відбувається жива виміна гадок межі великоріважливими, котрі, як заявляють, всі годяться на се, щоби зарадити непорозумінням, що можуть повстати в балканській війні.

Атени. (ТКБ). Бувшого предсідника кабінета Драгуміса іменовано генерал-губернаторм Креті, куди він вже і виїхав.

Будапешт. Угорський відділ Червоного Хреста виїхав вчера до Болгарії.

Прага. (ТКБ). В порозумінні з тутешнім словенським клубом вибирається виправа чеських лікарів на місце війни до балканських держав.

Лондон. Англійське правительство задержало 10 кораблів в Кардіф, котрі хотіли захватити вуголь для Греків.

Віден. Русини визначили на члена делегації д-ра К. Левицкого, а на заступника д-ра Олесницкого.

Петербург. Союз російського народу визвав виборців, щоби послами вибирали лише членів чорної сотні, бо ті приневолюють правительство до чинного виступлення в хосені балканських держав.

Студент прав вправний і соєвий інструктор, прийме лекцію під мілітальними услівіями. Ласкаво зголосити під „Studens“ poste restante n. Большівці. 450(2)

ВЖЕ ОТВОРЕНА

ФАБРИКА

МАСАРСКИХ ВИРОБІВ

Красного Союза для збуту худоби у ЛЬВОВІ.

Фабрика заосямотрена з найлучшої системи електричні машини і перворядні фахові сили доставляє на ярмарку сорти масарських виробів, зладжені в здоровий, гігієнічний спосіб.

Щоденна точка висилка на провінцію до П. Т. Крамниць і Купців.

СКЛЕПИ У ЛЬВОВІ: Ринок ч. 10 Дім „Просьвіти“, ул. Костюшка ч. 1 Дім „Народної Гостинини“.

Родимці, опирайте свій народний промисл!

Асекуруйте своє майно від отхю

В „Дністрі“!

Кождий Русин повинен асекурувати ся від огню, щоби на слічай пожежі не понести страти, бо достаток одиницею то добрить цілого народу.

Кождий Русин повинен асекурувати ся тільки в рускім товаристві взаємних обезпечень

ДНІСТЕР

„Дністер“ рахує найдешевші оплати заобезпечення селянських будинків.

„Дністер“ звертає кождорічний чистий зиск своїм членам; на рік 1911 винесить зворот 10%.

„Дністер“ оцінює та виплачує шкоди по огні скоро і ретельно, а до комісії залишує все двох господарів на оцінителів.

„Дністер“ дає підмогу руским школам і бурсам, де виховуються селянські діти.

Люди асекуровані в „Дністру“ можуть дістати позичку у всіх великих банках і в Товаристві взаємного кредиту „Дністер“.

Власні фонди „Дністра“ виносять з кінцем 1911 року 3,353.305 корон.

„Дністер“ приймає обезпечення на житі у всіх додінних комбінаціях (на дожите, посмертні капітали, посаги, ренти).

В „Дністру“ можна обезпечити від крадіння з вломом движимості всякою роди, а товариство кредитує готівкою, цінні папери і нексплі на дешевою оплатою премії.

Адреса: „Дністра“: Товариство взаємних обезпечень „Дністер“ у Львові, у власній дому ул. Руска ч. 20.

БЮРО ТЕХНІЧНЕ архітектора ВАСИЛЯ НАГІРНОГО у ЛЬВОВІ, Ринок 36 (дім „Народної Торговлі“) згадує ул. На скалі 3. виготовляє пляні і копії-ориси на будівлі церков, домів парохіяльних, народних домів, чitalень і прочі будівель.

Накладом Piusverein-у появилися гарно виконані ілюстровані переписні листки з малюнками артиста-маліяра Асмана, які представляють найбільші заїмлюючі сцени з другої турецької облоги Відня.

Сі листки висилає

Kanzlei des Piusvereines,

Wien, I. Bäckerstrasse 9.

по 1К 60 с за серію (20 листків) разом з поштовою оплатою. Поодинокий листок коштує 10 сot. Замовлення належить висилати на вище згадану адресу.

Перше і одноке Руске Товариство Західних Обезпечень на житі і ренті

„КАРПАТИЯ“

Почетний президент: Єго Експеленция митрополит Андрей гр. Шептицький.

„Карпатия“ вибудована на найсодініших основах.

„Карпатия“ приймає обезпечення на житі у всіх найодініших комбінаціях при найкорисніших умовах: на дожите, посмертні капітали, посаги і ренти.

„Карпатия“ дає обезпечення всякі користі, які може дати нинішній стан техніки обезпечені на житі солідне, огляде діловодство.

„Карпатия“ основана на взаємності і має на увазі лих хосен своїх членів. Чисті зиски вертаються як членські дивіденди.

„Карпатия“ видав поліси, які по трипітнім трипіткам стають неоспорими і